

det ikke pålægges ham at arbejde for private. Regler om arbejdsvederlag skal fastsættes i reglementerne.

Stk. 5. I alderdomshjem og plejehjem for kronisk syge må ikke indlægges personer, som ved ufordragelighed, drikkfældighed eller lignende kan befrygtes at ville volde forstyrrelse eller give et slet eksempel.

Stk. 6. Socialministeren bemyndiges til i forbindelse med indenrigsministeren at fastsætte regler for private plejehjem, på hvilke der er indlagt personer, hvis ophold helt eller delvis betales af offentlige midler.

Forskellige bestemmelser.

§ 12. Enhver, der deltager i administrationen af denne lov, er ansvarlig efter borgerlig straffelovs kapitel 16, selv om hans hverv hviler på offentligt valg.

Stk. 2. Viser det sig, at en kommune ved begåede misligheder er blevet fri for en den påhvilende forsørgelsesbyrde, kan socialministeren bestemme, at pågældende kommune desuagtet helt eller delvis skal bære omkostningerne ved vedkommende trængendes fremtidige forsørgelse.

§ 13. Kommunalbestyrelserne er underkastet amtmandens tilsyn med hensyn til den praktiske ordning af forsørgelsen i henhold til denne lov. På landet kan dette tilsyn efter amtmandens bestemmelse udøves af amtsrådets valgte medlemmer. Amtmanden fører tilsyn med de inden for amtet beliggende institutioner og hjem bortset fra de i § 10 nævnte.

§ 14. Ved afgørelsen af en kommunes indbyggerantal i henhold til denne lov kommer kun de ved den sidste almindelige folketælling beregnede tal i betragtning.

§ 15. Om en person kan anses for trængende i henhold til § 70, afgøres af det sociale udvalg på patientens eller forsørgerens hjemsted. Det samme gælder, såfremt en patient søger vederlagsfri kur og pleje på rigshospitalet i København.

Anke.

§ 16. De af de kommunale myndigheder i medfør af nærværende lov truffne afgørel-

ser kan ikke af den private indbringes for domstolene, men forelægges, hvor intet andet er fastsat, for vedkommende amtmand, hvis afgørelse atter kan indankes for socialministeren. I København og Frederiksberg sker indankning dog for socialministeren, og en lignende ordning kan af ministeren godkendes for andre store kommuner. Det af det sociale udvalg eller skifteretten i henhold til § 66 udøvede skøn kan indankes for amtmanden og i de i 2. pkt. nævnte kommuner for socialministeren. Sager om lovligheden af en frihedsberøvelse, der kan indbringes for domstolene i henhold til § 18, stk. 3, kan dog ikke indankes for højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Såfremt amtmandens afgørelse ikke foreligger i løbet af højst 1 måned, skal amtmanden i afgørelsen angive de nærmere grunde til forsinkelsen.

Stk. 3. Indankning for socialministeren i henhold til bestemmelserne i denne paragraf skal, hvor ikke ganske særlige omstændigheder foreligger, ske inden 1 måned efter amtmandens afgørelse.

§ 17. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter denne lov afgøres af amtmanden i det amt, hvortil den kommune, mod hvem forpligtelsen gøres gældende, hører. For så vidt forpligtelsen menes at påhvile en af de i § 16, stk. 1, 2. pkt., nævnte kommuner, forelægges sagen for socialministeren.

Stk. 2. Hvor intet andet er fastsat, kan amtmandens afgørelser indankes for socialministeren. Når ikke ganske særlige omstændigheder foreligger, må indankning ske inden 1 måned efter afgørelsen.

§ 18. Socialministeren er den øverste administrative myndighed i forsørgessager.

Stk. 2. Hvis afgørelsen i en for socialministeren forelagt sag ikke foreligger inden 3 måneder, skal de nærmere grunde til forsinkelsen oplyses. Enhver afgørelse skal begrundes, derunder ved henvisning til den lovbestemmelse, i kraft af hvilken den er truffet, og ministeriet er forpligtet til snarest muligt at drage omsorg for offentliggørelse af enhver afgørelse, der skønnes at være af almindelig interesse, eller som kan tjene til vejledning for de underordnede myndigheder i deres forvaltning af denne lov.